

Jozef in Egypte

VERHAAL

**HOUVAST
OP SCHOOL**

Jozef maakte een lange reis met de koopmannen en hun kamelen. Uiteindelijk komen ze in Egypte aan. De mannen verkopen Jozef aan een rijke man. Hij heet Potifar. Potifar is heel machtig. Hij werkt voor de farao. De farao is de baas van Egypte.

Jozef werkt hard voor zijn baas. Potifar is daar heel blij mee. Jozef wordt de baas van alle mensen die in het huis werken en hij mag ook op al het geld van Potifar passen. Jozef doet alles heel goed.

Maar Potifar heeft een vrouw. En zij wordt verliefd op Jozef. De vrouw zegt: 'Kom eens even lekker bij mij in bed liggen. Dan kunnen we knuffelen.' Maar Jozef antwoordt: 'Nee, dat doe ik niet, want jij bent de vrouw van Potifar en niet van mij. Dat is niet de bedoeling.'

Op een dag is iedereen weg, behalve Jozef en de vrouw van Potifar. Ze probeert nogmaals of Jozef bij haar wilt komen. Maar ook nu zegt Jozef 'nee' en probeert weg te rennen. De vrouw heeft zijn kleren vast en het kleed van Jozef blijft in haar handen achter.

Dan begint de vrouw te roepen: 'Help! Help! Jozef probeert me te zoenen!' De dienaren horen haar geroep en komen aangerend om te zien wat er aan de hand is. Op dat moment komt Potifar thuis. Zijn vrouw vertelt dat Jozef haar probeerde te knuffelen en te zoenen en laat hem het kleed van Jozef zien. Potifar gelooft zijn vrouw en wordt ontzettend boos. Hij sluit Jozef meteen op in de gevangenis.

In de gevangenis moeten de mensen iedere dag werken. Jozef werkt hard en doet goed zijn best. Hij is aardig tegen iedereen. Op een morgen brengt Jozef ontbijt naar twee mannen. 'Wat is er met jullie aan de hand, hebben jullie niet goed geslapen?' vraagt Jozef. De mannen vertellen dat ze heel raar hebben gedroomd: 'Wij snappen niets van onze droom. Was er maar iemand die ons kon vertellen wat onze dromen te betekenen hebben!' Jozef antwoordt hen: 'Alleen God weet echt alles. Maar misschien kan ik jullie helpen. Vertel me jullie dromen.'

De ene man begint. Hij zorgde vroeger in het paleis voor de wijn van de farao. Hij vertelt: 'Ik zag in mijn droom een druivenstruik, met drie takken vol mooie rijpe druiven. Ik had de beker van farao in mijn hand. Ik plukte druiven, maakte er wijn van en gaf deze aan de farao.'

'Ik denk,' zegt Jozef, 'dat de drie takken drie dagen zijn. Over drie dagen mag je uit de gevangenis. Dan mag je weer voor de wijn van de farao zorgen.' En alles ging zoals Jozef had verteld aan de man, na drie dagen mag de man de gevangenis verlaten.

Zo gaan de jaren voorbij. Op een morgen komt de wijnschenker bij farao. 'Heeft u goed geslapen?', vraagt hij. De farao antwoordt: 'Nee, ik heb helemaal niet goed geslapen. Ik heb náár gedroomd. Niet één keer maar twee keer. En ik ben een beetje bang geworden. Ik wil dat alle geleerde mannen van het land bij me komen. Misschien kunnen zij vertellen wat mijn dromen betekenen.' Maar niemand van de geleerde mannen kan de farao vertellen wat zijn dromen betekenen.

Ineens herinnert de wijnschenker zich dat Jozef zijn droom zo goed had uitgelegd. Hij zegt: 'Farao, ik ken iemand die uw dromen kan uitleggen.' En hij vertelt hem over Jozef.

Jozef woont nog steeds in de gevangenis. Op een morgen hoort hij: 'Jozef, opstaan! Je moet snel naar de farao! De farao heeft heel naar gedroomd. Hij is een beetje bang en er is niemand die zijn dromen kan uitleggen. De wijnschenker heeft hem verteld dat jij dat vast wel kan.'

Jozef wordt naar de farao gebracht, die tegen hem zegt: 'De wijnschenker zegt dat jij dromen kunt uitleggen.' 'Ik kan het niet zelf,' antwoordt Jozef, 'God is de enige die alles weet. God helpt mij. Dus vertel me uw droom maar.'

De farao begint: 'Ik droomde dat ik bij de rivier de Nijl stond. Uit de rivier klommen zeven mooie, vette koeien. Daarna klommen er nog zeven koeien uit de rivier. Maar deze koeien waren lelijk en mager. En die lelijke magere koeien aten zomaar de mooie vette koeien op. Maar ze werden niet dik. Ze bleven lelijk en mager. Ik schrok even wakker maar daarna viel ik weer in slaap en ik droomde verder.'

HOUVAST OP SCHOOL

Ik zag zeven mooi dikke korenaren aan één stengel. Maar toen kwamen er zeven lelijke dunne korenaren en zij aten de mooie dikke op. Toen werd ik wakker en kon niet meer slapen. Het was zo naar.' De farao kijkt Jozef aan. 'Kun jij mij vertellen wat ze betekenen?'

'Ja,' antwoordt Jozef, 'dat kan ik. Het zijn wel twee dromen maar het is er eigenlijk één.

De zeven mooie, vette koeien en de zeven mooie, dikke aren betekenen zeven jaren waarin iedereen meer dan genoeg te eten heeft. De zeven lelijke, magere koeien en de zeven lelijke, dunne aren zijn ook zeven jaren, maar dat zijn jaren waarin iedereen honger heeft. God heeft u deze dromen gegeven. Zo kunt u zien wat er gaat gebeuren.'

De farao schrikt en zegt: 'Dit wil ik niet. Wat kan ik doen?'

Jozef denkt na en antwoordt daarop: 'U moet in de zeven vette jaren heel veel voedsel verzamelen en dat bewaren voor de zeven magere jaren die daarna komen. U moet dus schuren bouwen.'

Jozef vertelt aan de farao hoe hij dat kan aanpakken. De farao luistert goed naar Jozef. Dan zegt de farao ten slotte: 'Jij moet dat voor mij gaan doen. Dan komt het goed.'

Jozef gaat gelijk aan de slag. Hij zorgt ervoor dat er heel veel voedsel wordt verzameld. Jozef wordt een belangrijk man in Egypte. Want God heeft hem geholpen.